

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1992-1993

28 JUNI 1993

VOORSTEL VAN DECREET

– van de heer M. Capoen –

houdende maatregelen tot bescherming van de kustduinen

VERSLAG

**namens de Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud
uitgebracht door de heer R. Landuyt**

Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer M. Capoen.

Vaste leden : de heren H. Brouns, P. Desmet, H. Marsoul, B. Vandendriessche en J. Van Looy ;

de heren R. Landuyt, J. Peeters, R. Swinnen en J. Timmermans ;

de heren J. Gabriëls, F. Vergote en M. Verwilghen ;

de heer J. Cauberghe ;

de heer M. Capoen ;

de heer L. Barbé.

Plaatsvervangers :

de heren J. Ansoms, F. Cauwenberghs en J. De Meyer, mevrouw T. Merckx-Van Goey en mevrouw M. Tyberghien-Vandenbussche ;

de heren J. De Mol en C. Lisabeth, mevrouw L. Maximus en de heer J. Vande Lanotte ;

de heer E. De Groot, mevrouw A. De Maght-Aelbrecht en mevrouw J. Leduc ;

de heer X. Buisseret ;

de heer J. Caudron ;

mevrouw V. Dua.

Zie :

96 (1992-1993)

– Nr. 1 : Voorstel van decreet

– Nrs. 2 en 3 : Amendementen

– Nrs. 4 tot 8 : Subamendementen

– Nr. 9 : Amendementen

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud heeft, een werkbezoek en zes vergaderingen besteed aan de duinenproblematiek, om te komen tot de voorliggende tekst aangenomen door de Commissie.

1. Verloop van de besprekingen

De werkzaamheden rond dit voorstel van decreet werden door de Commissie reeds aangevat op 1 oktober 1992. Die dag werd ter voorbereiding van de bespreking van dit voorstel van decreet en dat van de heer Vande Lanotte c.s. betreffende de duinen (stuk 174 (BZ 1992) – nr. 1) een werkbezoek aan bedreigde duinengebieden van de Westkust gebracht.

De volgende activiteit was een hoorzitting op 26 januari 1993. Vertegenwoordigers van het Instituut voor Natuurbehoud gaven een wetenschappelijke toelichting over de kustduinen. Een afgevaardigde van de VZW Natuurreservaten schetste het standpunt van de milieubeweging over de problematiek van de duinenbescherming.

De eigenlijke bespreking ging van start op 3 februari 1993, waarna op 18 februari opnieuw een wetenschappelijke medewerker van het Instituut voor Natuurbehoud werd gehoord om bijkomende vragen vanwege de Commissie te beantwoorden. Tijdens deze vergadering werd vooral nagegaan welke stukken van de maritieme duinstreek in aanmerking zouden moeten komen voor bescherming. De nota die hierbij door het Instituut voor Natuurbehoud werd opgesteld wordt als bijlage 1 bij het verslag gevoegd.

Ondertussen werden nog twee andere voorstellen van decreet ingediend. Er was het voorstel van decreet van de heer D. Ramoudt betreffende de kustduinen (Stuk 288 (1992-1993) – Nr. 1) en dat van de heer M. Maertens en mevrouw V. Dua houdende maatregelen tot bescherming en beheer van het maritieme duinengebied (Stuk 306 (1992-1993) – Nr. 1). Dit laatste voorstel verving een voorstel van resolutie van dezelfde leden, dat was ingediend na het werkbezoek van de Commissie (Stuk 240 (1992-1993) – Nr. 1).

Uiteindelijk moest de Commissie zich dus beraden over vier voorstellen van decreet. De Commissie besliste het voorstel van de heer Capoen als basis van de bespreking te nemen omdat dit het eerste was ingediend. Er werd voorgesteld dat de andere indieners hun inzichten zouden verwoorden in amendementen op dit voorstel. Die amendementen en subamendementen hierop, werden gepubliceerd in de stukken 96, nrs. 2 tot 9.

Op de vergadering van 28 april 1992 werden de amendementen van de heren Vande Lanotte en Capoen (stuk 96, nr. 2) en van de heer Maertens en mevrouw Dua (stuk 96, nr. 3) toegelicht. Aan de Vlaamse regering werd gevraagd over deze amendementen een standpunt te bepalen.

Het standpunt van de Vlaamse regering werd door minister N. Batselier uiteengezet tijdens de veradering van 9 juni 1993. Tijdens dezelfde vergadering werd de algemene bespreking afgerond.

Ten slotte kwamen de artikelsgewijze bespreking en de stemmingen aan bod op 22 juni 1993.

In dit verslag wordt de kern van het debat weergegeven, namelijk de discussie rond het amendement van de heren Vande Lanotte en Capoen. Het amendement van de heer Maertens en mevrouw Dua moet worden beschouwd als een alternatief voorstel hiertegenover. Op basis van deze twee amendementen heeft de Vlaamse regering dus haar standpunt bepaald. Verder werden op het eerste amendement een aantal subamendementen ingediend (Stuk 96, nrs. 4-9). Het is het amendement van de heren Vande Lanotte en Capoen dat uiteindelijk geleid heeft tot de tekst die de Commissie heeft aangenomen.

2. Toelichting van het amendement van de heren Vande Lanotte en Capoen (Stuk 96 (BZ 1992) – Nr. 2)

Een indiener licht het amendement in zijn geheel toe.

De inhoud van het amendement bij artikel 2 is als volgt samen te vatten :

1. De kustzone wordt afgebakend op basis van de bodemkaart.

2. Voor deze strook wordt een inventaris opgemaakt.

3. Het derde element is het bouwverbod. Men kan daarbij afwijken van het gewestplan. De Executieve moet dienaangaande de besluiten treffen en die dan in een ontwerp van de decreet bij de Vlaamse Raad opnieuw voorleggen, waarna de besluiten dan kracht van decreet krijgen. Deze werkwijze wordt gevolgd omdat het vanuit legislatief oogpunt niet aangewezen is om alle percelen waarvoor het bouwverbod geldt, al in dit decreet op te nemen. Het komt er op aan snel te handelen en met dit decreet het principe van de bescherming vast te leggen. Het bouwverbod geldt enkel voor plaatsen waar er niet gebouwd is.

4. De mogelijkheid tot afsluiten van beheersovereenkomsten op vrijwillige basis.

5. De toepasbaarheid van de planschadevergoeding onder bepaalde voorwaarden, volgens het systeem dat in de wetgeving op de ruimtelijke ordening wordt toegepast.

6. Verstrenging van de strafbepalingen, met boetes van maximum 50.000 frank (te vermenigvuldigen met honderd). De plaats moet in zijn oorspronkelijke staat worden hersteld. De toezichtsbepalingen zijn ook verbeterd, met mogelijkheid van kortgeding en allerlei maatregelen, die nu reeds bestaan voor de ruimtelijke ordening en de stedenbouw, maar nog niet voorzien waren voor het natuurbehoud.

Verder zijn er enkele technische maatregelen.

Er wordt bij artikel 3 een amendement ingediend dat inhoudt dat bij de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw een nieuw artikel 60bis wordt ingevoegd. Uit de voorafgaande discussies is gebleken dat een bouwverordening van gemeenten wenselijk is voor de maritieme duinstreek. De bouwverordening zou dan verplicht worden voor wat de maritieme duinstreek betreft.

De indiener merkt wel op dat deze aangelegenheid eerder thuishoort in de Commissie voor Huisvesting, Ruimtelijke Ordening en Landinrichting. Wellicht is het aangewezen dit in een afzonderlijk voorstel te gieten en het dan in die commissie te bespreken.

3. Standpunt van de Vlaamse regering

De minister geeft een toelichting bij het standpunt van de Vlaamse regering, dat als bijlage 2 bij dit verslag wordt gevoegd.

Het algemene idee van dit voorstel van decreet is ook terug te vinden in het regeerakkoord van de Vlaamse Executieve, waarin wordt gesteld dat de kustduinen een extra decretale bescherming moeten krijgen. De Vlaamse regering wil dit alleszins waarmaken. Er is dus instemming met het principe van dit voorstel van decreet.

Het voorstel en de amendementen, die voor 12 mei 1993 werden ingediend, werden door de Vlaamse regering besproken. Er is gesteld dat indien die amendementen aansluiten bij een gecoördineerd gebiedsgericht natuurbeleid, de Vlaamse regering ermee zou akkoord gaan.

Op 26 mei 1993 is de Vlaamse regering tot een besluit gekomen, na een interkabinettenwerkgroep, waarbij ook de ministers Sauwens en Kelchtermans betrokken waren.

Er worden een paar wijzigingen voorgesteld aan het amendement van de heren Vande Lanotte en Capoen (zie tekst van het standpunt).

Er was geen meerderheid over artikel 3.

De amendementen van mevrouw Dua en de heer Maertens werden niet bijgetreden.

Er is afgesproken dat een inventaris wordt opgemaakt door de drie ministers (Kelchtermans – ruimtelijke ordening, Sauwens – monumenten en landschappen, De Batselier – leefmilieu) op voorstel van de minister van leefmilieu.

Een lid zegt na de toelichting van de minister dat de Vlaamse regering een foutieve interpretatie geeft van de amendementen voorgesteld door mevrouw Dua en de heer Maertens.

Er wordt niet voorgesteld om een tijdelijke bouwstop van drie jaar in te stellen voor de gehele kuststrook. Het amendement strekt er daarentegen toe dat voor wat de aaneengesloten bebouwing betreft, de Executieve onmiddellijk kan besluiten voor welke zones deze tijdelijke bouwstop niet geldt. Dit argument van de Executieve om dit amendement te verwerpen, is dus zeker niet geldig. Wat aaneengesloten bebouwing is, wordt verder duidelijk in het amendement omschreven.

4. Algemene bespreking

Door een indiener wordt verklaard dat het uitgangspunt van het amendement van de heer Maertens en mevrouw Dua verschilt van dat van de heren Vande Lanotte en Capoen.

Volgens de spreker is er een consensus over de noodzaak om te komen tot een maximale bescherming van de duinstreek.

De werkwijze die nu wordt voorgesteld is dat de Vlaamse regering de zones waar er een bouwverbod zal gelden, op kaart zal aanduiden. Achteraf zal dit dan bij decreet worden bekrachtigd. De vrees is echter dat op die manier een aantal beschermde gebieden worden aangeduid, maar dat alle andere, niet aangeduide gebieden sowieso zullen worden opgevoerd. De vrees is gegrond dat er in de tussenperiode tussen

nu en het uiteindelijke voorstel van de Vlaamse regering, druk zal worden gelobbyd om stukken uit de beschermde gebieden te laten verwijderen.

De toestand is nu reeds zeer erg, we kunnen ons niet permitteren dat op korte termijn de open ruimten nog verder zullen worden aangetast en dat er stukken natuurgebied zullen verloren gaan.

De amendementen van de heren Vande Lanotte en Capoen zeggen bovendien expliciet dat kleinere stukken niet moeten worden beschermd, terwijl het Instituut voor Natuurbehoud duidelijk stelt dat 1 hectare de minimumgrens is. Het amendement van de heer Maertens en mevrouw Dua stelt zelfs 1/2 hectare voor.

Een indiener van het amendement Vande Lanotte-Kapoen antwoordt hierop dat met kleinere stukken wordt bedoeld, die stukken duinengebied die kleiner zijn dan die 1 hectare of een halve hectare.

De vorige spreker vervolgt met te stellen dat het amendement Maertens/Dua geen bijgevoegde kaart impliceert, maar louter werkt met een oppervlakenorm. De afbakening gebeurt op basis van de bodemkaart en alles wat groter is dan een halve hectare en niet bebouwd, wordt beschermde zone, ongeacht de bestemming. De uitzonderingen, die gelden voor de bestaande aaneengesloten bebouwing, kunnen per straat worden vastgelegd, want uiteindelijk gaat het hierbij alleen maar om bebouwde kommen. De Executieve moet die woonkernen achteraf aanduiden.

Daarnaast wordt voor de kleinere gebieden een tijdelijke bouwstop afgekondigd, waarvan dan achteraf kan worden uitgemaakt of die al dan niet behouden moet blijven.

Een ander verschil met het voorstel Vande Lanotte/Capoen is dat de beheersplannen verplicht worden opgelegd. De Vlaamse regering was hier niet mee akkoord omdat het volgens haar de eigenaars aan know how ontbreekt voor de opstelling van zulke beheersplannen. Deze argumentatie gaat in feite niet op. De uitvoering van het bosdecreet toont aan dat het voor de bossen blijkbaar wel werkt. Het komt er vooral op aan voorlichting en begeleiding van de eigenaars te voorzien. Het risico dat er slechte beheersplannen zouden worden opgemaakt is reëel, maar dit is nog altijd beter dan helemaal geen beheersplannen.

Wat de beheersovereenkomsten betreft is er geen meningsverschil met het amendement Vande Lanotte/Capoen.

Een van de indieners van het amendement Vande Lanotte/Capoen antwoordt vervolgens op deze opmerkingen.

Het is de bedoeling dat gekomen wordt tot een hogere bescherming van wat er tot nu toe aan beschermingsmaatregelen bestaat, die zijn vastgelegd bij besluit van de Executieve of bij ministerieel besluit. Nu wordt een decretale bescherming voorgesteld, die geen afwijkingen meer toelaat. Dat is de krachtlijn van het voorstel. Andere beschermingsmaatregelen, zoals bijvoorbeeld de klassering, maken het voorwerp uit van voortdurende betwistingen, dat zal nu niet meer gebeuren. Die decretale beslissing gebeurt wel via een omweg : de Vlaamse Executieve stelt een concreet plan voor, met daarin de voor bescherming in aanmerking komende percelen, dat dan bij decreet zal worden bekrachtigd.

De spreker stelt verder dat het amendement Maertens/Dua volgens hem inhoudt dat een algemeen bouwverbod wordt opgelegd, waarna de Executieve de uitzonderingen zal vastleggen. Die optie is volgens het lid onhoudbaar. De definitie die wordt gegeven voor het gebied waar het bouwverbod

geldt is : „het maritieme duinengebied, de bodemkundige streek en de kustgemeenten, met een in hoofdzaak zandig sediment en met zoet grondwater, zoals deze is afgebakend op de bodemkaart”. Betekent dit : heel het gebied, of enkel dat gedeelte wat echt duinen zijn (de stukken met zandig sediment) ? Blijkbaar gaat het om een volledig bouwverbod voor elk perceel dat groter is dan een halve hectare binnen dat gebied. De uitzonderingen gelden dan voor hetgeen zich binnen de gesloten bebouwing bevindt. Maar die moeten dan worden vastgesteld door de Executieve. Volgens de spreker laat de gehanteerde definitie een zeer brede interpretatie toe, waardoor ze in feite onbruikbaar is.

Het gaat nog steeds volgens hetzelfde lid niet om een ideologische discussie, maar over de praktische toepasbaarheid van de decretaal vast te leggen beschermingsbepalingen. Het voorstel Vande Lanotte/Capoen is uitvoerbaar, als de Executieve snel overgaat tot het inventariseren en aanduiden van de stukken waar het bouwverbod zal gelden. De Executieve heeft hiervoor een engagement aangegaan in zijn standpunt.

Wat de kleine stukken betreft, wordt de norm van de minimumgrootte van 1 hectare voor de te beschermen percelen, zoals die wordt voorgesteld door het Instituut voor Natuurbehoud, niet in twijfel getrokken. De norm van een halve hectare, die in het andere amendement wordt voorgesteld wijkt daar in de praktijk niet zo ver van af, wat de totale oppervlakte te beschermen gronden betreft. Daar draait de discussie dus zeker niet om. Het amendement Vande Lanotte/Capoen houdt geenszins in dat interessante percelen, kleiner dan een hectare, niet kunnen worden beschermd.

Een lid zegt veel moeite te hebben met het feit dat het beoogde te beschermen gebied ook landbouwgebied omvat. Als een volledig bouwverbod wordt ingevoerd ook in dit landbouwgebied, bestaat er geen mogelijkheid meer voor een uitbreiding van de landbouwbedrijven, bijvoorbeeld met schuren en stallen. Dit kan dus een belemmering betekenen voor de normale exploitatie van de bedrijven.

De eerste, oorspronkelijke voorstellen gingen over wat de zichtbare duinen kunnen worden genoemd. Tijdens het plaatsbezoek en de hoorzittingen is dan gebleken dat het om meer dan dat gaat. Op de totale oppervlakte van 1060 hectare, die de beschermde zone omvat, is er 674 hectare gelegen in de agrarische zone en in de agrarische zone met landschappelijke waarde. Voor alle andere gebieden (militaire domeinen, woongebieden waar niet is gebouwd, recreatiezone ...) is er geen probleem. Er bestaat in de streek zelf een grote bereidheid om zulke bescherming door te voeren. Voor het landbouwgebied is dat niet het geval. Bovendien is het gebied reeds grotendeels beschermd. Ook zal er nog een bijkomende bescherming komen met de groene hoofdstructuur.

Het lid stelt daarom voor het landbouwgebied uit de beschermde zone weg te laten. Door een bescherming voor het gebied zou een bestemmingswijziging kunnen worden doorgevoerd. Dit zal een grote groep van de plaatselijke bevolking tegen het decreet opzetten.

Een indiener van het amendement Vandelanotte/Capoen antwoordt hierop dat het geenszins de bedoeling is de exploitatiemogelijkheden van de landbouwbedrijven te beperken. Het bouwen van een loods naast een landbouwbedrijf bijvoorbeeld mag niet worden onmogelijk gemaakt. Bovendien moet er steeds bijgezegd worden dat de Vlaamse Raad de bescherming zal moeten bekrachtigen. Als daar bijvoorbeeld een vestigingsplaats van een landbouwbedrijf bij is, dan kan de Vlaamse Raad nog altijd het bouwverbod weigeren. Daardoor is het ook niet nodig om dit expliciet in dit decreet te voorzien.

Er kan in het decreet worden opgenomen dat het bouwverbod niet geldt voor de percelen waar een bebouwing aanwezig is. Maar als zo iets wordt bepaald, dan wordt er in feite een beperking ingevoerd. Het is niet de bedoeling de vestigingsplaatsen te bevriezen en de bedrijven de mogelijkheid te ontnemen om de noodzakelijke uitbreidingen te doen voor de rendabele uitbouw van het bedrijf.

De spreker geeft toe dat het oorspronkelijke opzet, namelijk louter de bescherming van de „zichtbare duinen” is gewijzigd. Uit de voorbereidende werkzaamheden is gebleken dat de bewuste gebieden in de duinrand bijzonder belangrijk zijn. Het duinengebied moet een natuurlijk geheel vormen. Daarom is het belangrijk om ook die stukken, die nu landbouwgrond zijn bij de bescherming te voegen. Maar dit houdt echter niet in dat men een bestemmingswijziging oplegt. Het gaat om een bouwverbod, wat heel concreet betekent dat in de weiden die in het gebied liggen niet kan gebouwd worden.

Men moet volgens de spreker eens nagaan hoeveel landbouwgebieden er de laatste vijftien jaar bebouwd zijn door wijzigingen van BPA's. Nu zal bij decreet worden vastgelegd dat die landbouwgrond in het duinengebied niet langer kan bebouwd worden. Het is nu reeds zo dat een deel van die gronden zijn opgekocht met de bedoeling ze op termijn voor andere doeleinden te gebruiken. Expliciet is het dus de bedoeling om vast te leggen dat op de niet bebouwde landbouwgrond ook in de toekomst niet kan gebouwd worden. Voor de landbouw zal dit decreet dus zeker niet nadelig zijn.

Een lid vraagt zich af of het wel nodig is om die landbouwgronden te beschermen door ze als duinen te beschermen.

De vorige spreker herhaalt dat dit zeker geen bestemmingswijziging met zich zal meebrengen. Hij herhaalt dat de enige bedoeling is dat er niet gebouwd wordt. Eventueel kan in de formulering worden opgenomen dat het om „voor de duinen belangrijk landbouwgebied” gaat. Er wordt van uitgegaan dat het gebruik als landbouwgebied op zich niet noodzakelijk tegenstrijdig is, onder de voorwaarde dat er een bouwverbod is, met de kwalificatie van het gebied als duinengebied.

Een volgend lid stelt twee belangrijke problemen te hebben bij het voorstel zoals het in het amendement Vande Lanotte/Capoen is verwoord.

Blijkbaar probeert men met een decreet een feitelijke bestemmingswijziging door te voeren, waardoor wordt afgeweken van het gewestplan. Er wordt een bouwstop opgelegd voor de woongebieden of de woonuitbreidingsgebieden. Dit betekent hoe dan ook een bestemmingswijziging. Dit kan bovendien een gevaarlijk precedent zijn. Later zou men voor andere gebieden eenzelfde procedure van decretale bekrachtiging kunnen volgen.

Een tweede probleem heeft betrekking op artikel 1 van het protocol bij het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens. Dit is een emanatie van artikel 11 van de Grondwet, dat zegt dat er bij onteigening een voorafgaande en billijke vergoeding moet worden betaald aan de eigenaar. Artikel 1 van het protocol bij het EVRM spreekt eigenlijk over elke ingreep op het eigendomsrecht in het algemeen. Dat houdt in dat bij elke ingreep, dus niet alleen bij onteigeningen, er een voorafgaande en billijke vergoeding van de eigenaars moet zijn. In dit licht zal het voorstel, zoals het nu voorligt, problemen gaan scheppen met het EVRM. Er zullen ongetwijfeld burgers zijn die zich hierop gaan beroepen.

Een van de indieners van het amendement Vande Lanotte/Capoen zegt dat er toch een onderscheid moet worden gemaakt. Voor wat de landbouwzone betreft is er hoegenaamd geen bestemmingswijziging. Het invoeren van een bouwverbod in een woonzone wijst inderdaad op een de facto bestemmingswijziging, die later in de gewestplannen moet worden opgenomen. Het grote verschil met een BPA is dat het bouwverbod bij decreet, en dus met zekerheid, wordt vastgelegd.

Over artikel 1 van het protocol bij het EVRM zegt dezelfde spreker dat ook de rest van het artikel moet worden geciteerd, waarin wordt gesproken over maatregelen van ruimtelijke ordening en erfdienstbaarheden. Uit rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens is reeds gebleken dat erfdienstbaarheden niet onder de bepalingen van het eerste lid van het bewuste artikel 1 vallen. Maatregelen van ruimtelijke ordening, waaronder een bouwverbod kan vallen, zijn erfdienstbaarheden. De wet op de stedenbouw heeft bovendien een bepaling over planschade, die grondwettelijk niet noodzakelijk was.

Een lid vraagt welke de juridische draagwijdte is van de bescherming die zal worden doorgevoerd. De gronden, in welk soort bestemmingszone ze ook liggen, zullen alle beschermd duingebied worden, waar een bouwverbod zal gelden. Zal dat ook betekenen dat verbouwingen worden onmogelijk gemaakt ?

De vorige spreker antwoordt dat daar in de discussie inderdaad over is nagedacht. De vraag is reeds gesteld : als er al gebouwen zijn, kunnen die dan verbouwd worden ? Het antwoord daarop is dat het niet zinvol is een bouwverbod op te leggen voor gronden waar reeds een gebouw staat. We gaan dus niet opleggen dat bestaande gebouwen moeten worden afgebroken. Dan moeten we in het decreet ook geen afwijkingen voorzien.

De heer Van Looy en mevrouw Tyberghien-vandenbusche kondigen een subamendement aan dat aan de voorgestelde tekst van § 2 van artikel 53 van de wet op de ruimtelijke ordening, duidelijk toevoegt dat de Vlaamse Executieve bij de aanduiding van het beschermd duingebied rekening houdt met de mogelijke dreiging die op het gebied rust, in het bijzonder in de woon- en recreatiezone, die het behoud als duingebied onmogelijk zou maken of sterk vermindere. Verder moet worden rekening gehouden met de waarde van het gebied voor het natuurbehoud in het algemeen en voor het behoud van het globale duinenareaal in het bijzonder. Ook moeten de reeds op het gebied rustende beschermingsmaatregelen in rekening worden gebracht. Dit alles moet de vertaling zijn van de intentie die in het amendement Vande Lanotte/Capoen verdedigd wordt. Die intentie is wel opgenomen in de toelichting, maar moet ook werkelijk in het decreet worden vertaald.

De indieners zeggen dat dit subamendement subsidiair is, voor het geval een ander subamendement, dat de landbouwgebieden uit het decreet wil weglaten, niet zou worden aangenomen.

Voor dit laatste subamendement wordt door dezelfde indieners als bijkomende motivatie gegeven dat het voor landbouwers moet mogelijk zijn hun bedrijf op hun landbouwgrond te herlokaliseren.

Vervolgens ontploft zich een discussie over deze mogelijkheid, die volgens een lid weinig waarschijnlijk is, omdat het opbouwen van een volledig nieuw bedrijf op een andere plaats een zeer grote investering met zich meebrengt.

Een indiener van het amendement Vande Lanotte/Capoen zegt dat voor dit soort uitzonderingen er in het decreet niet zomaar een regeling kan worden opgenomen. Het moderniseren of aanpassen van een landbouwbedrijf komt vaak voor, dat moet dus steeds kunnen, eventueel zelfs met het optrekken van nieuwe gebouwen in de onmiddellijke nabijheid van de bestaande bedrijfsgebouwen. Als we hier een juridische uitzondering gaan voorzien, dan zal dit altijd een beperking kunnen inhouden die misschien niet gewild is. Het zal aanleiding geven tot allerhande discussies.

Het decreet moet volgens dezelfde spreker duidelijk maken dat landbouw niet per se onverenigbaar is met een duinengebied, dat dan eventueel als „voor de landbouw belangrijk duinengebied” kan worden omschreven, en dat de landbouw zijn vestigingsplaatsen dus kan behouden. Mogelijke herlokalisatie stelt inderdaad een probleem. In elk geval mag het gevolg niet zijn dat er uit een landbouwbedrijf, twee bedrijven voortkomen, of dat het oude gebouw voor iets anders zal worden gebruikt, want dat zou in tegenspraak met de geest van het decreet zijn. Eventueel zou in de tekst kunnen worden opgenomen dat een bestaand landbouwbedrijf kan worden geherlokaliseerd en dat dit betekent : een verplaatsing van het bedrijf en niet de oprichting van een nieuw bijkomend bedrijf.

Belangrijk is en blijft het bouwverbod. We moeten ons er volgens de spreker van bewust zijn dat de druk tegen dat bouwverbod zich voornamelijk zal gaan richten op die landbouwgebieden, als we ze niet beschermen met dit decreet. De landbouwers zullen sterk onder druk worden gezet om hun gronden te verkopen, omdat er niet langer in de eigenlijke duinen zal kunnen worden gebouwd. De groene hoofdstructuur, die binnen een paar jaar realiteit zal zijn, zal dit misschien niet kunnen tegenhouden, omdat dat een mindere bescherming zal bieden dan de decretale bescherming, die nu wordt voorgesteld.

Een volgende spreker heeft de indruk dat men dit decreet op een drafje wil doordrukken, waardoor er een aantal adertjes onder het gras zouden kunnen blijken te zitten. Sommige maatregelen die worden voorgesteld zullen misschien verstrekkender gevolgen hebben, dan wat de bedoeling is, terwijl met andere zaken misschien geen rekening wordt gehouden.

Zo wordt er volgens dit lid te weinig aandacht besteed aan problemen in verband met vestigingsplaatsen van campings. Hier gaat het immers niet om vaste bebouwingen, die dus buiten de bouwzone kunnen worden opgericht.

Hierop wordt door een lid geantwoord dat een camping inderdaad meestal niet als bebouwing wordt beschouwd, maar wel voor wat de infrastructuurgebouwen betreft, waarvoor altijd een bouwvergunning nodig is. Maar hier moet men verder ook rekening houden met het recente decreet op de openluchtrecreatieve verblijven, dat in principe toch een einde zou moeten stellen aan het bestaan van illegale kampeerterreinen. Kampeerterreinen moeten worden goedgekeurd door het VCGT.

Een lid vraagt of de gebieden voor toeristische recreatie, waarop de kampeerterreinen gelegen zijn, ook onder het bouwverbod zullen vallen.

Er wordt geantwoord dat het hier om 26 hectare onbebouwde stukken gaat. Als men daar een nieuw kampeerterrein op zou willen installeren, zal men altijd een bouwvergunning nodig hebben voor de vaste constructies. Dit zal niet mogelijk zijn met het decreet. Er komen dus geen nieuwe

kampeerterreinen in de duinen en in het voor de duinen belangrijke landbouwgebied. Illegale kampeerterreinen zullen moeten verdwijnen.

Een lid zegt dat op het gewestplan nergens beschermde duinengebieden vermeld staan. Met dit decreet wordt zulk beschermd duinengebied gecreëerd. Wat zal het preciese juridische statuut van dit gebied dan zijn ?

Een indiener van het amendement Vande Lanotte/Capoen antwoordt dat een decretale bescherming wordt geboden. Dit betekent dat gemeentebesturen, de bestendige deputatie of de Vlaamse Executieve, die bouwvergunningen afleveren, het bouwverbod te allen tijde moeten respecteren. Bijvoorbeeld zouden de besturen nu in toeristische recreatiezones nog altijd volgens de bestemming van het gewestplan bouwvergunningen kunnen afleveren. Op basis van dit decreet zal dat niet langer gaan. Het decreet primeert aldus op de uitvoeringsbesluiten van de wet op de stedenbouw en de ruimtelijke ordening en op andere uitvoeringsbesluiten of besluiten van de „lagere” overheid. In theorie zou het BPA de bestemming van de verschillende gronden kunnen wijzigen, maar afwijken van het bouwverbod kan niet. Van het decretaal vastgelegde bouwverbod zal enkel kunnen worden afgeweken door een opheffing van de decretale bekrachtiging door de Vlaamse Raad. Dat moet dan weer bij decreet gebeuren.

Er wordt hiermee een nieuw soort regeling ingevoerd, waarover nog geen jurisprudentie bestaat. Dit is een urgentiemaatregel, die achteraf nog eens bij decreet zal worden bekrachtigd.

Als dit decreet wordt goedgekeurd dan moet er in het toekomstige decreet op de groene hoofdstructuur rekening mee worden gehouden.

Een lid licht tenslotte het standpunt van de VLD-fractie toe aan het einde van de discussie. Zijn fractie zal een voorstel van resolutie indienen waarin de noodzaak om de maritieme kustduinen te beschermen zal worden benadrukt. Die bescherming moet echter via de wettelijk vastgelegde procedures verlopen, door een wijziging van het gewestplan. De decretale bescherming die men nu wil invoeren, is een gevaarlijk precedent waarbij uitzonderingsmaatregelen worden gewettigd. Er moet verder een bouwverbod komen, maar de gangbare wetgeving biedt daarvoor voldoende mogelijkheden. Er moet daarnaast een moratorium komen op de actuele bouwaanvragen. Ten slotte zal worden benadrukt dat een voorafgaande en billijke schadevergoeding nodig is.

5. Artikelsgewijze bespreking

Artikel 1

Dit artikel wordt eenparig aangenomen.

Artikel 2

Het amendement van de heren Vande Lanotte en Capoen wordt eerst besproken. Dit amendement stelt voor dat aan de wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud een nieuw hoofdstuk IX wordt toegevoegd, met nieuwe artikelen 51 tot en met 57.

Die nieuwe artikelen worden afzonderlijk besproken.

Artikel 51

Dit artikel geeft een bepaling van wat de maritieme duinstreek is. Uit de besprekingen is gebleken dat het zeer moeilijk is om een sluitende definitie van het te beschermen duingebied te geven. Daarom wordt er voor geopteerd het gebied dat als de maritieme duinstreek omschreven wordt op kaart aan te duiden. De betreffende topografische kaarten, met daarop de afbakening van de maritieme duinstreek volgens de bodemkaart, worden als bijlage bij het decreet gevoegd.

De indieners verduidelijken dat het om een juridische bekrachtiging van de bestaande bodemkaart gaat. Tot nog toe had de bodemkaart nog geen juridische draagwijdte.

Dit artikel wordt aangenomen met 9 stemmen bij 4 onthoudingen.

Artikelen 52 en 53

Artikel 52 bepaalt dat er een inventaris moet worden opgemaakt van de gebieden binnen de maritieme duinstreek waar bestemmingswijzigingen of beperkende maatregelen wenselijk zijn met het oog op een maximaal behoud en optimaal beheer van de maritieme duinstreek.

Artikel 53 bepaalt dat de Vlaamse Executieve delen van de maritieme duinstreek als beschermd duingebied kan aanduiden. Voor dit beschermd duingebied zal dan een volledig bouwverbod gelden.

Een subamendement van de heren Vande Lanotte en Capoen stelt voor beide artikelen onderling van plaats te verwisselen. (Stuk 96, nr. 7) Artikel 53 wordt dan artikel 52 en omgekeerd.

Dit subamendement wordt aangenomen met 10 stemmen bij 3 onthoudingen.

Bij het nieuwe artikel 52 worden een aantal subamendementen ingediend, die enerzijds een vertaling zijn van de suggesties die de Vlaamse regering in haar standpunt heeft ingenomen en die anderzijds voortvloeien uit de discussie die werd gevoerd over het landbouwgebied dat in de maritieme duinstreek gelegen is.

Een subamendement van de heren Vande Lanotte en Capoen stelt voor om op de voorlaatste regel van het tweede lid van paragraaf 1 tussen de woorden „vastgestelde” en „bestemmingsplannen” de woorden „en goedgekeurde” in te voegen. (Stuk 96 nr. 7) Dit was een suggestie van de Vlaamse regering.

Dit subamendement wordt aangenomen met 10 stemmen tegen 3.

Dezelfde indieners stellen een subamendement voor waarbij in het tweede lid van paragraaf 1 in fine de woorden „of verleende verkavelingsvergunningen” worden toegevoegd. (Stuk 96, nr. 8). De indieners stellen dat de aanduiding als beschermd duingebied ook moet kunnen gelden voor gebieden waarvoor reeds verkavelingsvergunningen werden verleend. Voor niet uitgevoerde bouwvergunningen is dat evident en is er geen explicitering noodzakelijk.

Dit subamendement wordt aangenomen met 10 stemmen tegen 3.

Een subamendement van de heer van Looy strekt er toe naast de term „beschermd duingebied” ook het begrip „voor het duingebied belangrijk landbouwgebied” in te voeren. (Stuk 96, nr. 9). De bedoeling is om misverstanden te voor-

komen. In het gebied dat op de kaart als te beschermen wordt aangegeven liggen heel wat landbouwgronden. Dit zijn gebieden die voor de duinen belangrijk zijn, zonder dat het om duinen gaat, in de ware zin van het woord. Daarom wordt deze specificatie ingevoerd.

Een tweede gedeelte van het subamendement bepaalt dat aan het eerste lid van paragraaf 1 wordt toegevoegd dat de landbouwgronden in de maritieme duinstreek enkel kunnen beschermd worden als voor het duingebied belangrijk landbouwgebied. Hun landbouwkundige bestemming blijft onverminderd voortbestaan. Ook het bouwverbod is volledig van toepassing.

Dit subamendement wordt aangenomen met 9 stemmen tegen 3 bij 1 onthouding.

Een volgend subamendement van de heer Van Looy vult het tweede lid van paragraaf 1 aan met een bepaling die inhoudt dat het bouwverbod niet geldt voor verbouwing, herbouw en uitbreiding van bestaande landbouwbedrijven en voor zover deze werken geen wijziging van de landbouwbestemming tot gevolg hebben. (Stuk 96, nr. 9)

De indiener argumenteert dat het volledige bouwverbod zou kunnen inhouden dat er geen enkele verbouwing meer mogelijk is. De landbouwbedrijven gelegen in de maritieme duinstreek moeten de mogelijkheid hebben om zich te moderniseren.

Dit subamendement wordt aangenomen met 9 stemmen tegen 3 bij 1 onthouding.

Een subamendement van de heer Van Looy en mevrouw Tyberghien-Vandenbussche bij het eerste lid van paragraaf 1, zoals gepubliceerd in stuk 96, nr. 6, wordt door de indieners ingetrokken.

Bij paragraaf 2 wordt een subamendement ingediend door de heer Van Looy en mevrouw Tyberghien-Vandenbussche, dat een nieuwe redactie van de tekst voorstelt. (stuk 96, nr. 7) De Vlaamse Executieve moet voor de aanduiding als beschermd duingebied rekening houden met een aantal zaken : de dreiging die op het gebied rust, voornamelijk als het in het woongebied of het recreatiegebied gelegen is, de waarde van het duingebied voor het natuurbehoud en de reeds op het gebied rustende bescherming. Het komt er in feite op neer dat er een zekere prioriteit in de bescherming wordt doorgevoerd. De bedreiging in woon- en recreatiezones is inderdaad veel groter. Die zones moeten prioritair worden beschermd.

Een lid vraagt wat de preciese draagwijdte is van de laatste zinsnede „ de reeds op het gebied rustende bescherming” ?

Er wordt geantwoord dat voor sommige gebieden al een of andere vorm van bescherming bestaat. Dat moet geval per geval worden onderzocht. De bestaande bescherming wordt met dit decreet zeker niet opgeheven. Het is echter duidelijk dat gebieden die reeds beschermd zijn, minder bedreigd worden dan de woonzones of de recreatiegebieden. Ter zake merkt een lid op dat bijvoorbeeld de bescherming via de vogelrichtlijnen veel minder is dan de bescherming via de wet op de monumenten en landschappen. Dit subamendement stelt niet dat sommige gebieden moeten worden aangeduid als beschermd duingebied en andere niet. Wat dus wel wordt gezegd is dat voor de bescherming een zekere prioriteit wordt ingevoerd en dat de meeste aandacht moet gaan naar die woonzones en recreatiegebieden.

De indieners van het amendement Vande Lanotte/Capoen benadrukken dat dit subamendement niet betekent dat land-

bouwgronden niet van meetafaan kunnen worden beschermd.

Het amendement wordt aangenomen met 10 stemmen tegen 1 bij 3 onthoudingen.

Een subamendement van de heren Vande Lanotte en Capoen dat in het derde lid het woord "waarde,, (van het gebied voor het natuurbehoud) vervangt door het woord "belang,, wordt aangenomen met 11 stemmen bij 3 onthoudingen.

De aldus geamendeerde tekst van het nieuwe artikel 52 wordt aangenomen met 10 stemmen tegen 3 bij 1 onthouding.

Het nieuwe artikel 53 wordt aangenomen met 10 stemmen tegen 3 bij 1 onthouding.

Artikel 54

Dit artikel handelt over de schadevergoeding.

Twee subamendementen van de heren Ramoudt en Verwilghen (stuk 96, nrs. 4 en 5) die telkens een nieuwe redactie van de tekst van dit artikel voorstellen, worden door de indieners ingetrokken.

De heer Capoen dient een subamendement in dat er toe strekt op de voorlaatste regel van paragraaf 2 de woorden "en ten laatste acht jaar,, weg te laten. (Stuk 96, nr. 8)

Het gaat hier om de procedure voor de vordering tot schadevergoeding. Hetgeen wordt voorgesteld is dat de vordering ten vroegste vijf jaar en ten laatste acht jaar na de inwerking-treding van dit decreet kan worden ingesteld. De indiener van het subamendement zegt dat die tijdsbeperking tot acht jaar moet vervallen. De betrokken eigenaars krijgen immers geen individuele verwittiging, zodat het passend zou zijn dat een eventuele vordering tot schadevergoeding zonder tijdsbe-perking kan worden ingediend, desnoods ook meer dan acht jaar na het inwerking treden van dit decreet.

Een lid vraagt in dit verband waarom de eis tot schadevergoeding ten vroegste na vijf jaar kan worden ingesteld.

Er wordt geantwoord dat op dit ogenblik nog niet juist geweten kan zijn hoeveel schadevergoeding er in de loop der jaren zal moeten worden uitbetaald. Dit vraagt een diepgaand onderzoek. Ondertussen moet er voldoende tijd zijn om dit onderzoek te kunnen uitvoeren. Er wordt van uit gegaan dat dit binnen de vijf jaar zal kunnen. Ook de samenstelling van het dossier kan op die manier optimaal verlopen.

Daarna zullen belanghebbenden nog drie jaar de tijd krijgen om hun eis tot schadevergoeding in te stellen. De facto heeft men dan acht jaar tijd. Dit zou in feite voldoende moeten zijn.

Het subamendement wordt bij staking van stemmen, 7 voor en 7 tegen, verworpen.

Vervolgens ontspint er zich een discussie over de hoogte van de schadevergoeding.

Een indiener van het amendement zegt dat het systeem van de schadevergoeding er op moet neerkomen dat speculatie niet zal worden betaald. Hij geeft het voorbeeld van het gebied van de Zwinbosjes in Knokke, waar er gespeculeerd is op het de deklassering van deze gronden als natuurgebied, wat de prijs van de grond spectaculair de hoogte heeft ingejaagd.

Effectief zal het zo zijn dat mensen die een bepaalde grond duur hebben aangekocht, er ook voor zullen worden vergoed. Maar een grond die wegens de speculatie hoog wordt geschat, zal niet volgens die hoge schatting worden vergoed.

Een lid antwoordt hierop dat het voorbeeld van de Zwinbosjes extreem is en daardoor niet kan gelden als een type-geval. Het principe moet zijn dat speculatie inderdaad niet zou worden gehonoreerd. Maar anderzijds moet de schadevergoeding billijk zijn.

De vorige spreker zegt dat het principe van de planschadevergoeding zal gelden : men zal vergoed worden op basis van de koopprijs en niet op basis van de geschatte waarde.

Een lid merkt op dat in paragraaf 3 is bepaald dat de waarde van het goed op het ogenblik van de verwerving wordt geactualiseerd op basis van de index van de consumptieprijzen. In paragraaf 6 wordt bepaald dat voor de actualisering forfaitaire aanpassingscoëfficiënten worden vastgesteld door de Vlaamse Executieve. Schuilt hierin geen tegenspraak ?

Een indiener van het amendement antwoordt dat de bepalingen van paragraaf 6 inhouden dat de uitvoeringsmodaliteiten van hetgeen in het artikel over de planschadevergoeding wordt bepaald, door de Vlaamse Executieve moeten worden vastgelegd. Dit wijzigt niets aan de inhoud van de bepalingen vervat in de paragrafen 1 tot en met 5 van het artikel, waarmee de Executieve onverkort rekening moet houden voor de vastlegging van de uitvoeringsmodaliteiten, die er enkel toe dienen dat het geheel praktisch werkbaar zou zijn.

Bij de wetgeving op de ruimtelijke ordening zijn er zo ook uitvoeringsbesluiten uitgevaardigd, met praktische regelingen, bijvoorbeeld wat betreft de waardebepaling in geval van overerving. Gelijkaardige uitvoeringsbesluiten zal de Executieve ook in deze materie moeten uitvaardigen.

De spreker benadrukt dat met de bepalingen van dit artikel geen nieuwe regeling voor de planschade wordt ingevoerd. Het voorgestelde systeem verwijst naar hetgeen er reeds bestaat. Dit heeft als voordeel dat er geen nieuwe rechtspraak over zal moeten worden ontwikkeld, behoudens met betrekking tot de indieningstermijn.

Artikel 54 wordt ten slotte aangenomen met 4 stemmen voor, 3 tegen en 7 onthoudingen.

Artikel 55

In dit artikel wordt bepaald dat de Vlaamse Executieve beheersovereenkomsten met de eigenaars kan afsluiten.

Een lid merkt op dat de formulering in fine van het artikel niet correct is. Er staat “(het verantwoord beheer van) de duinen en van de binnenduinstrand,„. In het kader van dit decreet moet er worden gesproken van “de maritieme duinstreek,„.

De commissie stemt er mede in dat dit als tekstcorrectie in fine van het artikel wordt veranderd

Het artikel wordt eenparig aangenomen.

Artikel 56

Dit artikel met strafbepalingen wordt aangenomen met 10 stemmen bij 4 onthoudingen.

Artikel 57

Dit artikel handelt over het toezicht. Het wordt aangenomen met 9 stemmen bij 4 onthoudingen.

Eindstemming artikel 2

Bij dit artikel is er een amendement van de heer Maertens en mevrouw Dua, dat een volledig andere redactie van het artikel voorstelt. (Stuk 96, nr. 3)

Dit amendement wordt verworpen met 1 stem voor, 9 tegen en 3 onthoudingen.

De tekst van artikel 2 van het amendement van de heren Vande Lanotte en Capoen, zoals gewijzigd door de aangenomen subamendementen wordt aangenomen met 7 stemmen voor bij 6 onthoudingen.

Artikel 3

Het amendement van de heren Vande Lanotte en Capoen dat voorstelde een nieuw artikel 80quater in te voegen in de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, (stuk 96, nr. 2) wordt door de indieners ingetrokken.

Het amendement van mevrouw Dua dat eveneens een nieuw artikel 80quater in deze wet voorstelt, (stuk 96, nr. 3) wordt verworpen met 1 stem voor, 9 tegen bij 3 onthoudingen.

Een amendement van de heer Capoen stelt voor dit artikel weg te laten. (Stuk 96, nr. 9)

Dit amendement wordt aangenomen met 13 stemmen bij 1 onthouding.

Artikel 4

Een amendement van de heer Capoen stelt voor ook dit artikel weg te laten. (Stuk 96, nr. 9)

Dit amendement wordt eenparig aangenomen.

Artikel 5

In dit artikel wordt bepaald dat de Vlaamse Executieve de modaliteiten voor de uitvoering van dit decreet vastlegt. Het wordt aangenomen met 10 stemmen tegen 3.

Door het wegvallen van de artikelen 3 en 4 wordt dit het nieuwe artikel 3.

5. Eindstemming

Het voorstel van decreet, zoals het werd gewijzigd wordt aangenomen met 8 stemmen voor bij 5 onthoudingen.

De verslaggever,

R. LANDUYT

De voorzitter,

M. CAPOEN

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 107quater van de Grondwet.

Artikel 2

Aan de wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud wordt een nieuw hoofdstuk IX met nieuwe artikelen 51 tot en met 57 toegevoegd, luidend als volgt :

„HOOFDSTUK IX

Specifieke bepalingen voor de maritieme duinstreek

Artikel 51

De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de maritieme duinstreek, zoals in bijlage in kaart gebracht.

Artikel 52

§ 1. In afwijking van de bepalingen van de voorgaande hoofdstukken kan de Vlaamse Executieve op voordracht van het Instituut voor Natuurbehoud, met het oog op de bescherming, de ontwikkeling en het beheer van de maritieme duinstreek, delen van de maritieme duinstreek als beschermd duingebied aanduiden. Landbouwgronden, die gelegen zijn in de agrarische gebieden van de gewestplannen en van de plannen van aanleg, vastgesteld overeenkomstig de wetgeving houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw en in de maritieme duinstreek, kunnen enkel worden beschermd als voor het duingebied belangrijk landbouwgebied. Hun landbouwkundige bestemming blijft onverminderd voortbestaan.

De aanduiding als beschermd duingebied of als voor het duingebied belangrijk landbouwgebied houdt vanaf de publikatie van het besluit een volledig bouwverbod in, ongeacht de bestemming van het goed volgens de in uitvoering van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw vastgestelde en goedgekeurde bestemmingsplannen of verleende verkavelingsvergunningen. Dit bouwverbod geldt niet voor zover het gaat om verbouwing, herbouw en uitbreiding van bestaande landbouwbedrijven en voor zover deze werken geen wijziging van de landbouwbestemming tot gevolg hebben.

§ 2. Bij de aanduiding als beschermd duingebied of als voor het duingebied belangrijk landbouwgebied houdt de Vlaamse Executieve rekening met :

- de mogelijke dreiging die op het gebied rust, in het bijzonder in het woongebied en in het gebied voor recreatie, en die het behoud ervan als duingebied onmogelijk zou maken of sterk verminderen ;

- het belang van het gebied voor het natuurbehoud in het algemeen en voor het behoud van het globaal duinenareaal in het bijzonder ;

- de reeds op het gebied rustende bescherming.

§ 3. De Vlaamse Executieve legt binnen drie maanden de besluiten die in uitvoering van dit artikel genomen zijn, ter

bekrachtiging aan de Vlaamse Raad voor. De besluiten vervallen van rechtswege indien ze niet binnen zes maanden na de voorlegging bekrachtigd worden. Indien binnen zes maanden na het nemen van het besluit de Vlaamse Raad ontbonden wordt, wordt de termijn voor bekrachtiging met zes maanden verlengd.

Artikel 53

§ 1. Uiterlijk op 31 december 1994 moet voor de Vlaamse kustgemeenten, voor het gedeelte van hun grondgebied gelegen binnen de maritieme duinstreek, een perceelsgewijze inventaris worden opgemaakt van de gebieden waar, met het oog op een maximaal behoud en optimaal beheer van de maritieme duinstreek, bestemmingswijzigingen of beperkende maatregelen wenselijk zijn. Voor deze percelen bevat de inventaris minstens de volgende gegevens :

a) de bestemmingszones volgens de heersende plannen van aanleg ;

b) de eigendomsstructuur voor zover een bestemmingswijziging wordt voorgesteld ;

c) de gemotiveerde voorstellen tot wijziging, eventueel met specifieke beperkingen ;

d) voor wat de bouwzones betreft, opgave en beschrijving van de kadastrale percelen waarvan de niet-bebouwing wenselijk wordt geacht.

Deze inventaris wordt opgemaakt door de Vlaamse Executieve, in samenspraak met de betrokken gemeenten. De gemeenten stellen de nodige informatie ter beschikking.

§ 2. De Vlaamse Executieve bepaalt de procedure van openbaar onderzoek bij het opmaken van deze inventaris.

Artikel 54

§ 1. Schadevergoeding is ingevolge het in artikel 52 bedoelde bouwverbod verschuldigd wanneer het bouwverbod een einde maakt aan de bestemming als woongebied en voor zover overeenkomstig de geldende voorschriften en beleidsregels op basis van deze bestemming effectief een bouwvergunning kon worden afgeleverd.

§ 2. Het recht op schadevergoeding ontstaat bij overdracht van het goed, bij weigering van een bouwvergunning of bij het afleveren van een stedenbouwkundig attest, met dien verstande dat de vordering tot schadevergoeding ten vroegste vijf jaar en ten laatste acht jaar na de inwerkingtreding van dit decreet kan worden ingesteld.

§ 3. De waardevermindering die voor de schadeloosstelling in aanmerking genomen wordt, dient te worden geraamd als het verschil tussen enerzijds de waarde van het goed op het ogenblik van de verwerving, geactualiseerd op basis van de index van de consumptieprijzen tot op de dag van het ontstaan van het recht op schadevergoeding, en anderdeels de waarde van het goed op het ogenblik van het ontstaan van het recht op schadevergoeding.

§ 4. Enkel de waardevermindering rechtstreeks voortvloeiend uit het in artikel 52 bedoelde bouwverbod komt in aanmerking voor schadevergoeding. De waardevermindering ten belope van twintig procent moet zonder vergoeding worden gedoogd. Voor de berekening van de schadevergoe-

ding wordt geen rekening gehouden met de overdracht van goederen die na 1 januari 1993 doorgang vond.

§ 5. Er is geen vergoeding verschuldigd in de gevallen bedoeld in artikel 37, tiende lid van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw.

§ 6. De Vlaamse Executieve bepaalt de uitvoeringsmodaliteiten van dit artikel, inzonderheid wat betreft de vaststelling van de waarde van het goed en de actualisering ervan. Wat de actualisering betreft, kan de Vlaamse Executieve forfaitaire aanpassingscoëfficiënten vaststellen.

Artikel 55

De Vlaamse Executieve kan in overeenkomst met de eigenaars en de gebruikers van de betrokken gronden beheersovereenkomsten sluiten met het oog op een voor het natuurbehoud verantwoord beheer van de maritieme duinstreek.

Artikel 56

Onverminderd de bepalingen van artikelen 45, 46 en 47 van deze wet, worden met een geldboete van tweehonderd tot vijftigduizend frank gestraft, diegenen die handelen in strijd met de bepalingen van dit hoofdstuk. Onverminderd deze straf beveelt de rechtbank zo nodig de plaats in zijn vroegere staat te herstellen.

Artikel 57

De Vlaamse Executieve duidt de ambtenaren aan die belast zijn met het toezicht op de naleving van dit decreet. Deze ambtenaren en de burgemeester van de betrokken gemeente kunnen mondeling ter plaatse de staking van het werk of van de handelingen gelasten, wanneer zij vaststellen dat deze in strijd zijn met het bouwverbod bedoeld in artikel 52.

Het proces-verbaal van vaststelling wordt, bij ter post aangezekende brief met bericht van ontvangst, ter kennis gebracht van de opdrachtgever van het werk of de handelingen en van de persoon of de aannemer die het werk of de handelingen uitvoert. Een afschrift van deze stukken wordt tegelijk naar de betrokken gemeente gezonden.

De betrokkene kan in kort geding de opheffing van de maatregel vorderen tegen het Vlaamse Gewest of de betrokken gemeente, naargelang de beslissing uitgaat van de ambtenaren bedoeld in het eerste lid of van de burgemeester van de betrokken gemeente.

De in dit artikel bedoelde ambtenaren of de burgemeester van de betrokken gemeente zijn gerechtigd tot het treffen van alle maatregelen, verzegeling inbegrepen, om te voorzien in de onmiddellijke toepassing van het bevel tot staking, van de bekrachtigingsbeslissing of, in voorkomend geval, van de beschikking van de rechter.“.

Artikel 3

De Vlaamse Executieve bepaalt de modaliteiten voor de uitvoering van dit decreet.
